

ENERGIKLAGENÆVNET

Frederiksborggade 15, 1360 København K
Tlf.: 3395 5786 Fax: 3395 5799
Email: jno@ekn.dk

Den 2. februar 2001

J.nr.: 97-2301-0002

JDA

AFGØRELSE

(elforsyning)

Klage fra
over afgørelse af 25. november 1999 fra
om tilslutningsomkostninger for 6 vindmøller fastsat af

Måde Møllelaug I/S
Elprisudvalget
Vest Energi, Esbjerg

Sagen er indbragt for Konkurrenceankenævnet ved brev af 20. december 1999 fra Advokat Per Johan Pedersen, der på vegne af Måde Møllelaug I/S klager over Elprisudvalgets afgørelse af 25. november 1999 om opkrævning af tilslutningsomkostninger for 6 vindmøller.

I Energiklagenævnets behandling af sagen har deltaget nævnsformand, cand.jur. Jørgen Nørgaard; næstformand, professor, cand.polit. Christen Sørensen, professor, dr.jur. Jens Fejø; konsulent Knut Berge og fhv. direktør Poul Sachmann.

Konkurrenceankenævnet oversendte ved brev af 28. december 1999 sagen til Energiklagenævnet samt orienterede sagens parter herom. Energitilsynet har i sin redegørelse af 31. januar 2000 kommenteret klagen samt redegjort for sagens faktiske og retlige omstændigheder til Energiklagenævnet. Energitilsynets redegørelse blev tilsendt sagens parter ved Energiklagenævnets brev af 12. april 2000 for eventuelle bemærkninger.

Elprisudvalgets afgørelse

Fra Elprisudvalgets afgørelse af 25. november 1999 citeres:

”Vedr.: Tvist mellem Vest Energi og Morten Lond Hansen og Måde Møllelaug I/S, Esbjerg. Morten Lond Hansen og Måde Møllelaug I/S, Esbjerg har ved advokat Per Johan Pedersen den 20. september 1999 fremsendt henvendelse vedrørende størrelsen af det beløb, som Vest Energi opkræver til dækning af omkostninger ved fasekompensering. Ved skrivelse af 15. oktober 1999 har Vest Energi ved advokat Dan B. Larsen fremsendt en redegørelse i sagen.

.....

I skrivelse af 20. september 1999 anmoder De Elprisudvalget om at vurdere størrelsen af det beløb, som Vest Energi har opkrævet til dækning af omkostningerne ved tomgangskompensering og kompensering for effektforbruget under produktion, i hvilken forbindelse Elprisudvalget anmodes om overfor Vest Energi at forlange dokumentation for de afholdte udgifter, der i den anledning har været nødvendige. Elprisudvalget anmodes desuden om at vurdere, om opkrævning af et fasekompenseringsbeløb er berettiget, såfremt det ikke på forlangende dokumenteres, at der var brug for udbygning af elnettet i forbindelse med møllernes tilslutning.

.....

Advokat Dan B. Larsen oplyser i skrivelse af 15. oktober 1999, at Vest Energi hos en leverandør af fasekompenseringsanlæg har indhentet oplysninger om betaling for fasekompensering og på baggrund heraf beregnet sig frem til en betaling for fasekompensering på kr. 272 pr. kVAr. Herudover er det ikke muligt at dokumentere omkostninger til kompensering for elforbrug under produktion og udbygning af elnettet i forbindelse med møllernes tilslutning. Advokat Dan B. Larsen henviser endvidere til en afgørelse afsagt af Elprisudvalget den 7. maj 1999, hvor udvalget fandt, at beløb opkrævet på baggrund af beregninger foretaget på grundlag af priser på fasekompenseringsanlæg var acceptable, idet de opkrævede beløb var fastsat således, at de dækkede de af elforsyningen afholdte omkostninger. I skrivelse af 28. oktober 1999 anfører advokat Per Johan Pedersen, at Vest Energi skal dokumentere, at fasekompenseringen i det konkrete tilfælde koster 272 kr./kVAr.

I telefaks af 17. november 1999 tilkendegiver advokat Dan B. Larsen, at man for at vurdere prisen på Måde Møllelaugs møller og derefter udregne den forholdsmæssige andel, der er medgået til at fasekompensere Måde Møllelaugs møller, skal igennem et større regnestykke, der stort set vil inddrage alle anlæg i Elsams område. Derfor har man valgt at lave en beregning på, hvad det ville have kostet at fasekompensere Måde Møllelaugs møller særskilt. Advokat Dan B. Larsen oplyser desuden, at man i dag efter forhandlinger beregner en fast pris i forhold til nye møller på kr. 200 pr. kVAr.

Elprisudvalget administrerer bestemmelserne i elforsyningsloven. I henhold til denne lov kan udvalget gribe ind, såfremt priser eller andre betingelser er urimelige. Udvalget har derimod ikke kompetence til at bedømme sager, der vil indebære en bevisbedømmelse. Dette må henvises til domstolene.

For så vidt angår spørgsmålet om omkostninger til fasekompensering af vindmøller skal udvalget oplyse, at det ikke ville have forekommet urimeligt, jf. elforsyningslovens § 10, stk. 4, såfremt de beregnede omkostninger til fasekompensering var knyttet til et vindmølle anlæg af samme karakter og alder som det af klagen omfattede vindmølle anlæg.

På den anden side kan udvalget ikke udelukke, at der i den konkrete situation kan have været forbundet tekniske vanskeligheder ved at opgøre de faktiske omkostninger ved fasekompensering af det relevante vindmølle anlæg. Udvalget har herved samtidig lagt til grund, at man ikke på det foreliggende grundlag kan afgøre, hvilke tekniske vanskeligheder, der er tale om, og hvilken indflydelse disse isoleret set har på omkostningerne til fasekompensering.

På den baggrund finder udvalget samlet set, at det ikke umiddelbart forekommer urimeligt, at Vest Energi i den konkrete situation har beregnet og hos Deres klienter opkrævet omkostningerne til fasekompensering svarende til et nyt anlæg.

I første omgang må det således være op til de selvstændige parter ved forhandlinger af afklare, om det afregnede beløb for fasekompensering skal justeres, og i givet fald hvor meget, med henvisning til, at der i den konkrete situation ikke er tale om fasekompensering af et nyt anlæg, men om et eksisterende anlæg. Udvalget har således noteret, at advokat Dan B. Larsen har oplyst, der i dag ved fasekompensering af nye møller beregnes en fast pris på 200 kr. pr. kVAr.

Vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt opkrævning af et fasekompenseringsbeløb er berettiget, såfremt det ikke på forlangende dokumenteres, at der er brug for udbygning af elnettet i forbindelse med møllernes tilslutning, skal udvalget oplyse, at fordelingen af omkostninger ved nettilslutning af vindmøller er reguleret i § 14 i bekendtgørelse nr. 1148 om vindmøllers tilslutning til elnettet, hvoraf fremgår, at alle omkostninger i forbindelse med møllens tilslutning påhviler vindmøllens ejer, herunder omkostninger til fasekompensering, som er nødvendig i forbindelse med tilslutning af den pågældende mølle. Omkostninger til udbygning af nettet påhviler derimod elforsyningsselskabet.

Efter Elprisudvalgets opfattelse må det i den konkrete sag som udgangspunkt derfor være i elforsyningsselskabets interesse kun at udbygge, såfremt der er konstateret behov herfor.
.....”

Klagen:

Fra advokat Per Johan Pedersens klage citeres:

”Som advokat for Måde Møllelaug I/S påklager jeg herved Elprisudvalgets ovennævnte afgørelse i tvisten mellem Vest Energi og min klient.

Sagen drejer sig om Vest Energis opkrævning af tilslutningsomkostninger i februar 1997 for 6 stk. Nordtank kW vindmøller opstillet i Måde ved Esbjerg.

Elprisudvalget har i en afgørelse af 20.10.1998 i forhold til Morten Lond Hansen fastslået, at Vest Energi ikke var berettiget til at afkræve beløb til ikke medleveret reaktiv effekt, og Vest Energi har på denne baggrund den 20.4.1999 også til min klient tilbagebetalt det beløb, som Vest Energi kunne anerkende var opkrævet for meget.

Måde Møllelaug I/S leverer selv tomgangskompensation og tilbage står derfor alene spørgsmålet om betaling for fasekompensering for effektforbrug under produktion, hvilket af Vest Energi er fastsat til kr. 272 pr. kVAr.

Til støtte for klagen gør jeg på Måde Møllelaug I/S' vegne gældende, at opkrævning af omkostninger til dækning af udgift ved kompensering af effektforbrug under produktion er uberettiget og urimelig, og det lægges til grund, at Vest Energi ikke har haft omkostninger til udbygning af elnettet i forbindelse med møllernes tilslutning, ligesom Vest Energi ikke har haft eller i hvert fald ikke har dokumenteret, at der har været nødvendige udgifter til fasekompensering, som man har afholdt i forbindelse med tilslutningen.

Når der således ikke er fremlagt dokumentation for, at tilslutningen har medført nødvendige omkostninger, er der efter klagerens opfattelse overhovedet ikke hjemmel i bkg. Nr. 1148 af 13. dec. 1996 § 14, stk. 1 for at opkræve omkostninger til fasekompensering.

.....

Afslutningsvis anføres, at Elprisudvalget i sin afgørelse lægger op til, at parterne bør forsøge at forhandle sig til rette vedrørende en eventuel justering af afregningsbeløbet. Heri har Vest Energi ikke ønsket at deltage, hvorfor nærværende klage fremkommer.”

Energitilsynets redegørelse:

Fra Energitilsynets redegørelse af 31. januar 2000 citeres:

”...

Sagen vedrører en tvist mellem Morten Lond Hansen og Måde Møllelaug I/S og Vest Energi over et nettilslutningstilbud afgivet af Vest Energi for 5 600 kW vindmøller i Veldbæk og 6 600 kW vindmøller i Måde. Tvisten vedrører navnlig størrelsen af det beløb, som Vest Energi opkræver til dækning af fasekompensering. Vindmøllerne er tilsluttet efter reglerne i bekendtgørelse nr. 838 af 7. oktober 1992 om tilslutning af vindkraftanlæg til elnettet med senere ændringer.

....

Elprisudvalget tog ved afgørelsen udgangspunkt i § 14 i bekendtgørelse nr. 1148 om vindmøllers tilslutning til elnettet af hvilken fremgår, at alle omkostninger ved møllens tilslutning påhviler vindmøllens ejer, herunder omkostninger til fasekompensering, som er nødvendig i forbindelse med tilslutning af den pågældende mølle.

Den afgørelse som udvalget har truffet i den foreliggende sag er en konkret rimelighedsvurdering, som er truffet i medfør af elforsyningslovens § 10, stk. 4 i overensstemmelse med hidtidig praksis, idet der i afgørelsen er lagt op til, at Morten Lond Hansen og Måde Møllelaug kun skal betale de faktiske omkostninger ved fasekompenseringen, såfremt sådanne omkostninger kan opgøres på en objektiv og saglig måde.

Udvalget har ved afgørelsen fundet, at det forekom bedst i overensstemmelse med elforsyningslovens bestemmelser at anbefale en forhandlingsløsning på problemet med fastlæggelsen af størrelsen af beløbet til fasekompensering, idet parterne måtte forudsættes at have et bedre detaillendeskab til sagens omstændigheder end Elprisudvalget, og at man formentlig herved bedre kunne undgå et urimeligt element af skøn ved beregningen af de reelle omkostninger til fasekompensering.”

Bemærkninger fra parterne:

Advokat Per Johan Pedersens bemærkninger af 14.4.2000 til Energitilsynets redegørelse er som følger:

”at Energitilsynets redegørelse af 31.1.då. ... ikke giver mig anledning til yderligere bemærkninger i sagen, måske bortset fra at Eltilsynet i sin konklusion henviser til, at man ved afgørelsen har fundet at det forekom bedst i overensstemmelse med elforsyningslovens bestemmelser at anbefale en forhandlingsløsning på problemet omkring fastlæggelsen af størrelsen af beløbet til fasekompensering. Jeg har i min klageskrivelse af 20.12.1999 oplyst, at jeg på vegne min klient har forsøgt at komme i forhandling med Vest Energi om en forhandlingsløsning, men dette er blevet pure afvist og sagen er derfor indbragt for Energiklagenævnet. Det har derfor, når den ene part ikke ønsker at medvirke, ikke megen mening at træffe en afgørelse, der opfordrer parterne til at forhandle sig til rette.”

Advokat Per Johan Pedersens brev er forelagt Advokat Dan B. Larsen, der bemærker følgende:

”Det er ikke korrekt, når advokat Per Johan Pedersen angiver, at Vest Energi amba har været uvillig til at deltage i forhandlinger med Måde Møllelaug I/S. Man har blot på forhånd givet udtryk for, at det vil være vanskeligt ved en forhandlingsløsning at nå frem til et resultat, der stiller Måde Møllelaug bedre end alle andre vindmølleejere blev på daværende tidspunkt. Den pris, der er opkrævet af Måde Møllelaug I/S og som giver anledning til tvisten, svarer præcist til, hvad der blev afkrævet andre vindmølleejere på daværende tidspunkt i hele ELSAM's område. Man er således ikke afvisende overfor en drøftelse, man er blot afvisende overfor et re-

sultat af denne drøftelse, der strider mod Vest Energi's forpligtelse til at behandle alle forbrugere ens."

Sagens baggrund

Jydsk Møllebyg ved Morten Lond Hansen fremsender den 22. oktober 1996 til Energistyrelsen klage over nettilslutningstilbud fra Forsyningsselskaberne, Esbjerg Kommune (nu Vest Energi), hvori der kræves betaling for resterende fasekompensering. Efter at have hørt Elprisudvalget træffer Energistyrelsen afgørelse i sagen den 4. marts 1999, hvorefter Forsyningsselskaberne, Esbjerg Kommune ikke er berettiget til at opkræve betaling for ikke medleveret reaktiv effekt. Efterfølgende har Vest Energi meddelt Energistyrelsen, at prisen pr. kW mølleeffekt for fasekompensering ikke kun vedrørte ikke medleveret reaktiv effekt, men også kompensering for effektforbrug under produktion, hvilket man mener sig berettiget til at opkræve.

Morten Lond Hansen påpeger herefter overfor Energistyrelsen, at det er tvivlsomt, om Vest Energi overhovedet har afholdt udgifter til den del af fasekompenseringen, der skal afholdes af vindmølleejeren, og hvis der ikke er afholdt udgifter til fasekompenseringsanlæg, er Vest Energi ikke berettiget til at opkræve betaling herfor. Energistyrelsen lægger i et svar af 2. august 1999 til grund, at Morten Lond Hansen ikke selv har etableret et anlæg der kan levere den nødvendige fasekompensering til vindmøllerne, hvorfor Vest Energi er berettiget til at opkræve betaling for fasekompensering for vindmøllens effektforbrug under produktionen. Energistyrelsen bemærker endelig, at styrelsen ikke har taget stilling til, om det beløb Vest Energi har opkrævet for fasekompenseringen er for stort, idet dette spørgsmål henhører under Elprisudvalget.

Elprisudvalget har ved skrivelse af 25. november 1999 truffet afgørelse vedrørende den betaling for fasekompensering for effektforbrug under produktion, som Vest Energi har afkrævet Måde Møllelaug I/S for tilslutning af vindmøller til elnettet.

Supplerende redegørelser

Energiklagenævnets sekretariat har den 13. oktober 2000 anmodet Energitilsynet om nærmere at redegøre for følgende:

"Det følger af § 7, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 1126 af 29. december 1999 (ikrafttrædelsesbekendtgørelse), at Energiklagenævnet skal afgøre sagen efter de regler, der var gældende på tidspunktet for sagens indlevering.

Ved den gennemgang af sagen, der nu er foretaget som led i sagens forberedelse til nævnsbehandling, kan Energiklagenævnet konstatere:

1. I en notits af 28. september 1998 (j.nr. 53340-002) har Energistyrelsen med hensyn til tvister vedrørende udgifter til fasekompensering givet udtryk for følgende:

”Ifølge tilslutningsbekendtgørelsens § 17 (bekendtgørelse nr. 1148 af 13. december 1996 om vindmøllers tilslutning til elnettet, som ændret ved bekendtgørelse nr. 392 af 23. juni 1998) kan afgørelser om opfyldelsen af tilslutningsbetingelser, fordeling af omkostninger ved nettilslutning og vilkår for afregning af vindmøllestrøm indbringes for Energistyrelsen. For Energistyrelsen kan der således alene indbringes tvister om fordeling af omkostninger. Tvister om udgifternes størrelse falder derimod uden for Energistyrelsens kompetence. Sådanne sager kan dog forelægges for Elprisudvalget i det omfang tvisten vedrører tilslutningsvilkår.”

2. Energistyrelsens notits blev forelagt for Elprisudvalget, som i skrivelse af 20. oktober 1998 (j.nr.2:4-997) meddelte styrelsen, at udvalget på dets møde den 11. september 1998 vedtog, at i det omfang tvister vedrørende fasekompenseringsudgifternes størrelse” vedrører tilslutningsvilkår, er spørgsmålene ikke undtaget fra udvalgets kompetence.”

3. Energistyrelsen meddelte i skrivelse af 2. august 1999 Morten Lond Hansen (Måde Møllelaug I/S), at styrelsen ikke med den pågældende afgørelse havde taget stilling til, ”om det beløb Vest Energi har opkrævet for fasekompenseringen er for stort, idet dette spørgsmål som nævnt i styrelsens brev af 30. september 1998 henhører under Elprisudvalget.”

4. På vegne af Morten Lond Hansen og Måde Møllelaug I/S rejste advokat Per Johan Pedersen herefter over for Elprisudvalget den sag, der førte frem til udvalgets afgørelse af 25. november 1999. Afgørelsen er truffet i medfør af § 10, stk. 4 i den tidligere elforsyningslov (lovbekendtgørelse nr. 632 af 1. juli 1996 med senere ændringer).

Den opfattelse af kompetenceforholdene, som Energistyrelsen og Energitilsynet samstemmende har givet udtryk for, skal sammenholdes med, at den tidligere elforsyningslov i § 10, stk. 6, indeholdt følgende udtrykkelige regel: ”Bestemmelserne i stk. 4 og 5 gælder ikke for ikke elværksejede vindkraftanlæg”. Det bemærkes, at § 10, stk. 6, i den tidligere elforsyningslov blev indsat i loven ved lov nr. 328 af 14. maj 1992. Lovens hovedsigte var gennemførelse af en række bestemmelser (§§ 10 a-d) om vindkraftanlæg i lov om udnyttelse af vedvarende energikilder, herunder bestemmelser om omkostninger ved tilslutning.

På denne baggrund anmodes Energitilsynet om en nærmere redegørelse for den forståelse af § 10, stk. 6, i den tidligere elforsyningslov, der er lagt til grund i Elprisudvalgets udtalelse af 20. oktober 1998.

Ved gennemgangen af sagen har nævnet i øvrigt hæftet sig ved, at Elprisudvalgets behandling af sagen ikke berører spørgsmålet om anmeldelse af priser og betingelser for fasekompensering. Dette skal sammenholdes med, at § 10 d i lov om udnyttelse af vedvarende energikilder m.v. (lovbekendtgørelse nr. 692 af 25. august 1999) stiller krav om, at priser og betingelser vedrørende tilslutning af vindkraftanlæg til elnettet skal anmeldes til det i medfør af elforsyningsloven nedsatte elprisudvalg (nu Energitilsynet). Som ovenfor nævnt blev § 10 d indsat i loven ved lov nr. 328 af 14. maj 1992.

Energitilsynet anmodes om at oplyse, i hvilket omfang Vest Energis priser m.v. for vindmøllers tilslutning til elnettet, herunder vedrørende fasekompensering, har været anmeldt. Kopi af eventuelle anmeldelser bedes fremsendt.

Energiklagenævnet skal endelig anmode Energitilsynet om at oplyse, om § 10, stk. 3, i den tidligere elforsyningslov efter tilsynets opfattelse fandt anvendelse på priser og betingelser vedrørende tilslutning af vindkraftanlæg til elnettet, jf. lovens § 10, stk. 6, modsætningsvis.”

Energiklagenævnets sekretariat har derudover anmodet Energistyrelsen om en redegørelse for den forståelse af § 10, stk. 6, i den tidligere elforsyningslov, der er lagt til grund i styrelsens notits af 28. september 1998.

Fra Energistyrelsens udtalelse af 23. november 2000 citeres:

”Energistyrelsen udarbejdede i efteråret 1998 en notits om tvister vedrørende fasekompensering ved tilslutning af vindmøller til elnettet. (notits af 28. september 1998). I forbindelse med udarbejdelsen forespurgte styrelsen om udvalgets kompetence ved afgørelsen af tvister om størrelsen af omkostninger ved tilslutning af vindmøller. Energistyrelsen har i medfør af bekendtgørelse nr. 1148 af 13. december 1996 med senere ændringer alene kompetence til at afgøre omkostningsfordelingen – ikke beløbsstørrelsen. Elprisudvalget besvarer styrelsens henvendelse den 20. oktober 1998. Af udvalgets skrivelse til Energistyrelsen fremgår, at udvalget på et møde den [11. september 1995] vedtog, at i det omfang tvister vedrørende fasekompenseringsudgifternes størrelse vedrører tilslutningsvilkår, er spørgsmålene ikke undtaget fra udvalgets kompetence.

.....

Energistyrelsen skal til ovenstående bemærke, at det er Elprisudvalget, der som selvstændig myndighed udtaler sig om egen kompetence. Energistyrelsen har ikke yderligere kommentarer til sagen men henviser til Energitilsynets (tidligere Elprisudvalg) redegørelse for fortolkning af egen kompetence i medfør af den tidligere elforsyningslov.”

Fra Energitilsynets udtalelse af 11. december 2000 citeres:

”Energitilsynets forståelse af den tidligere elforsyningslovs § 10, stk. 6 er baseret på Elprisudvalgets afgørelse på mødet den [11. september 1998], hvor udvalget afgjorde, at i det omfang tvister vedrørende fasekompenseringsudgifternes størrelse vedrører tilslutningsvilkår, er spørgsmålene ikke undtaget fra udvalgets kompetence.

Elprisudvalget vurderede i sagen vedrørende Måde Møllelaug, at de omtvistede fasekompenseringsudgifter udgjorde et tilslutningsvilkår, og at udvalget derfor kunne vurdere klagesagen efter lovens indgrebsbestemmelser. Det fremgår imidlertid af lovens § 10, stk. 6, at bestemmelserne i stk. 4 og 5 ikke gælder for ikke elværksejede vindkraftanlæg. Stk. 4 er lovens urimelighedsbestemmelse.

Energitilsynet skal anføre, at Elprisudvalgets afgørelse af 11. september 1998 har generel karakter og modificeres af bestemmelserne i stk. 4 og 5. På den baggrund, og efter fornyet overvejelse, skal tilsynet meddele, at tilsynet ikke var kompetent til at vurdere og afgøre den aktuelle klagesag efter den tidligere elforsyningslovs § 10, stk. 4.

Energitilsynet kan endvidere oplyse, at Vest Energi ikke har foretaget anmeldelse af priser m.v. for vindmøllers tilslutning til elnettet, herunder fasekompensering.

Efter Elprisudvalgets sædvanlige praksis blev der ikke stillet krav til de enkelte forsyninger om, at disse i medfør af den tidligere elforsyningslovs § 10, stk. 1 skulle anmelde priser for fasekompensering. Lovens § 10, stk. 3 er derfor heller ikke anvendt over for forsyninger, der ikke har fremsendt oplysning om disse priser.”

Energiklagenævnets sekretariat har ved brev af 13. december 2000 forelagt disse udtalelser for sagens parter. Udtalelserne har ikke givet disse anledning til yderligere bemærkninger.

Lovgivningen:

Ifølge § 10, stk. 1 i den tidligere elforsyningslov skal priser og andre betingelser med angivelse af grundlaget for prisfastsættelsen anmeldes til elprisudvalget. Priser og andre betingelser, der ikke er behørigt anmeldt, er ugyldige efter § 10, stk. 3. Elprisudvalget kan efter § 10, stk. 4 gribe ind overfor priser, betingelser eller aktiviteter, der er urimelige eller i strid med bestemmelserne i §§ 9-9c. Elforsyningslovens § 10, stk. 6 fastsætter endelig, at bestemmelserne i § 10, stk. 4 og 5 ikke gælder for ikke-elværksejede vindkraftanlæg.

Nærmere vilkår i forbindelse med vindkraftanlægs tilslutning til elnettet er fastlagt i bekendtgørelse nr. 1148 af 13. december 1996 om vindmøllers tilslutning til elnettet. Det fremgår af dennes § 17, at elforsyningssselskabernes afgørelser om opfyldelsen af tilslutningsbetingelser, fordelingen af omkostninger ved nettilslutning og vilkår for afregning af vindmøllestrøm kan indbringes for Energistyrelsen. Bekendtgørelsen foreskriver ikke nærmere regler om styrelsens beføjelser i denne situation. Energistyrelsens afgørelser kan ifølge bekendtgørelsens § 17, stk. 4 ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Energiklagenævnets bemærkninger:

Pligten til at anmelde priser og betingelser til elprisudvalget vedrørende tilslutning af vindkraftanlæg følger imidlertid ikke af elforsyningslovens § 10, stk. 1, men af bestemmelserne i § 10 d i lov om udnyttelse af vedvarende energikilder m.v. Desuden tillægger hverken denne lov eller tilslutningsbekendtgørelsen udvalget indgrebsbeføjelser vedrørende priser og betingelser.

Ifølge elforsyningslovens § 10, stk. 6 gælder bestemmelserne i stk. 4 og 5 smst. ikke for ikke-elværksejede vindkraftanlæg. Elprisudvalget har således ikke haft hjemmel til at træffe afgørelse i sagen efter elforsyningslovens § 10, stk. 4. En afgørelse skal derimod træffes af Energistyrelsen som rette myndighed i spørgsmålet om elforsyningssselskabernes afgørelser om opfyldelsen af tilslutningsbetingelser, fordelingen af omkostninger ved nettilslutning og vilkår for afregning af vindmøllestrøm.

Energiklagenævnets afgørelse:

Elprisudvalgets afgørelse af 25. november 1999 ophæves.

Energiklagenævnets afgørelse kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

P.N.V.

Jørgen Nørgaard

Formand

/Joy Hougaard R. Dam